

ประกาศ
ฉบับที่ 1/2565
เรื่อง หลักการปฏิบัติหน้าที่ของพนักงาน

เพื่อความสำเร็จในการสร้างการเติบโตในการดำเนินธุรกิจอย่างยั่งยืน พร้อมกับการแสดงความรับผิดชอบต่อชุมชน และสังคมที่อยู่ร่วม รวมไปถึงการดูแลสิ่งแวดล้อม ESG (Environmental, Social, Corporate Governance) ในการปฏิบัติหน้าที่ของพนักงาน ขอให้พนักงานทุกท่านทำงานด้วยอิทธิบาท 4 หนทางสู่ความสำเร็จ (BASIS FOR SUCCESS 4) อันประกอบด้วย

ฉันทะ (ASPIRATION) คือความต้องการที่จะทำ ใฝ่ใจรักจะทำสิ่งที่ได้รับมอบหมายอยู่เสมอและปรารถนาจะทำให้ได้ผลดียิ่งๆขึ้นไป

วิริยะ (EFFORTS) ขยันพยายาม เข้มแข็ง อดทน ไม่ย่อท้อ

จิตตะ (CONCENTRATION) ตั้งจิตรับรู้ในสิ่งที่ทำ มีสมาธิในการทำงาน

วิมังสา (Planning, Result Checking, Good Governance, Research and Development) มีการวางแผน วัดผล กำกับดูแลกิจการที่ดีมีการบริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาลคิดค้นวิธีแก้ไขปรับปรุง

และด้วยใจที่มุ่งมั่นในการสร้างความสุขที่สมดุล พร้อมคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้นอย่างยั่งยืนตามหลักพรหมวิหาร 4 (FOUR SUBLIME STATES OF MIND) อันประกอบด้วย

เมตตา	MERCY
กรุณา	KINDNESS
มุทิตา	SYMPATHETIC JOY
อุเบกขา	EQUANIMITY

ประกาศ ณ วันที่ 5 มกราคม 2565

(นายประชัย เลี่ยวไพรัตน์)

ประธานเจ้าหน้าที่บริหาร

หมายเหตุ หลักการดำรงชีวิตนี้ดำเนินการตามแนวอภิปรัชญา อริยสัจ 4

บริษัท ทีพีโอ โพลีน จำกัด (มหาชน)

TPI POLENE PUBLIC COMPANY LIMITED

พรหมวิหาร 4

(FOUR SUBLIME STATES OF MIND)

เมตตา (MERCY)	ความรัก ความปรารถนาให้ผู้อื่นได้สุข
กรุณา (KINDNESS)	ความปรารถนาให้ผู้อื่นพ้นทุกข์
มุทิตา (SYMPATHETIC JOY)	ยินดีกับความสำเร็จของผู้อื่น ไม่อิจฉาริษยา
อุเบกขา (EQUANIMITY)	ความวางเฉย ความวางใจเป็นกลาง

อิทธิบาท 4

หนทางสู่ความสำเร็จ (BASIS FOR SUCCESS 4)

ฉันทะ (ASPIRATION)	คือความต้องการที่จะทำใฝ่ใจรักจะทำสิ่งนั้นอยู่เสมอ และปรารถนาจะทำให้ได้ผลดียิ่งๆขึ้นไป
วิริยะ (EFFORTS)	ขยันพยายาม เข้มแข็ง อดทน ไม่ย่อท้อ
จิตตะ (CONCENTRATION)	ตั้งจิตรับรู้ในสิ่งที่ทำ มีสมาธิ
วิมังสา (R&D)	มีการวางแผน วัตถุประสงค์ คิดค้นวิธีแก้ไขปรับปรุง

หลักอิทธิบาท 4 ธรรมแห่งความสำเร็จ ที่ใช้ในการทำงาน ประกอบด้วย

ฉันทะ หมายถึง ความรักงาน-พอใจกับงานที่ทำอยู่

อันดับแรกต้องสำรวจตนเองว่า มีความชอบหรือศรัทธางานด้านใด แล้วมุ่งไปในเส้นทางนั้น อาจเริ่มต้นง่าย ๆ ด้วยการตั้งคำถามกับตัวเอง ว่าทำงานเพื่ออะไร มีความสุขหรือไม่หากงานที่ทำอยู่ไม่ใช่งานที่รักเสียทีเดียว เพื่อจะได้มีเวลาค้นหา และปรับเปลี่ยนตัวเอง หรือปรับศรัทธาของตัวเองให้เข้ากับงานที่ทำอยู่

วิริยะ หมายถึง ขยันหมั่นเพียรกับงานที่มี

งานทุกอย่างจะสำเร็จได้ต้องอาศัยความขยันหมั่นเพียร ความวิริยะจึงเป็นเครื่องมือ อีกอย่างหนึ่งที่จะนำไปสู่ความสำเร็จได้ ยิ่งขยันเท่าไรผลตอบแทนที่จะได้รับมันก็มีมากเท่านั้น ที่สำคัญความวิริยะจะเกิดขึ้นได้ก็ด้วยความรักในงานจากฉันทะนั้นเอง และความวิริยะไม่ใช่การทำงานแบบเอาเป็นเอาตาย แต่เป็นการหมั่นฝึกฝนตนเอง

จิตตะ หมายถึง เอาใจใส่รับผิดชอบกับงานที่ทำ

จิตใจที่จดจ่อกับงานล้วนเกิดผลดีต่องานที่ทำ จิตตะเป็นธรรมชาติที่แสดงถึงสติ ความรอบคอบและความรับผิดชอบที่จะตามมา จิตตะจึงมีความสำคัญในการทำงานโดยไม่วอกแวกออกไปนอกกลุ่มนอกทาง คั้งนั้นเมื่อมีทั้งฉันทะและวิริยะแล้ว จิตตะจะเป็นเสมือนริ้วของเส้นทางที่ไม่ให้ไขว้เขวออกนอกทางสู่ความสำเร็จได้

วิมังสา หมายถึง การพินิจพิจารณาและใช้ปัญญาตรวจสอบงาน

สุดยอดของวิธีทำงานให้สำเร็จอยู่ในอิทธิบาทข้อสุดท้ายนี้ วิมังสา แปลว่าการพินิจพิจารณา หมายความว่า ทำงานด้วยปัญญา ด้วยสมองคิด ไม่ใช่สักแต่ว่าทำ อาจจะลองทบทวนตัวเองบ้าง ๆ ว่าวันนี้ทั้งวันทำอะไรบ้าง สรุปรกับตัวเองว่าทำเพื่ออะไร จะได้มีกำลังใจต่อในวันต่อ ๆ ไป และไม่ทำผิดซ้ำซากอีกเช่นเดิม พร้อมกันนั้นจะสามารถเห็นหนทางได้ว่า เส้นทางไหนที่จะนำไปสู่ความสำเร็จได้จริง ๆ จะเห็นได้ว่า หลักธรรมะที่ใช้ในการทำงาน เป็นเรื่องง่าย ๆ ใกล้ตัว

คั้งนั้นหากนำ หลักอิทธิบาท 4 มาปรับใช้ในการทำงาน รั้งงานที่ทำ ขยันทำงาน รับผิดชอบงาน และรู้จักไตร่ตรองให้ถี่ถ้วน ทางแห่งความสำเร็จจะไม่เกินเอื้อม (ที่มาข้อมูล : กองแผนงาน สำนักงานอธิการบดี มหาวิทยาลัยมหาสารคาม) ซึ่งหลักอิทธิบาท 4 นี้เป็นหลักสำคัญ และเป็น หนทางสู่ความสำเร็จในการทำงาน ความมุ่งมั่นในการสร้างความสุขที่สมดุลพร้อมคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้นอย่างยั่งยืน

อริยสัจ 4 (Four Noble Truths)

หัวใจพระพุทธศาสนา (อริยธรรมสู่การพ้นทุกข์)

พระอริยธรรม ของศาสนาพุทธเป็นคำสั่งสอนของสมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าเป็นอภิปรัชญาเพื่อสู่การพ้นทุกข์

1. ทุกข์ (Suffering) ความยากลำบาก ความไม่สบายกาย ไม่สบายใจ สภาพที่ทนได้ยาก สภาพที่บีบคั้น
2. สมุทัย (The Cause or Origin of Suffering) การตั้งขึ้น เหตุที่ทำให้เกิดทุกข์ คือ กิเลส
3. นิโรธ (The Cessation or Extinction of Suffering) ความดับทุกข์ คือ การตัดกิเลส
4. มรรค (The Path leading to the Cessation or Extinction of Suffering) ธรรมอันน่าเสียดซึ่งกิเลสเป็นทางที่จะนำไปสู่ความพ้นทุกข์

1. ทุกข์ (DUKKHA)

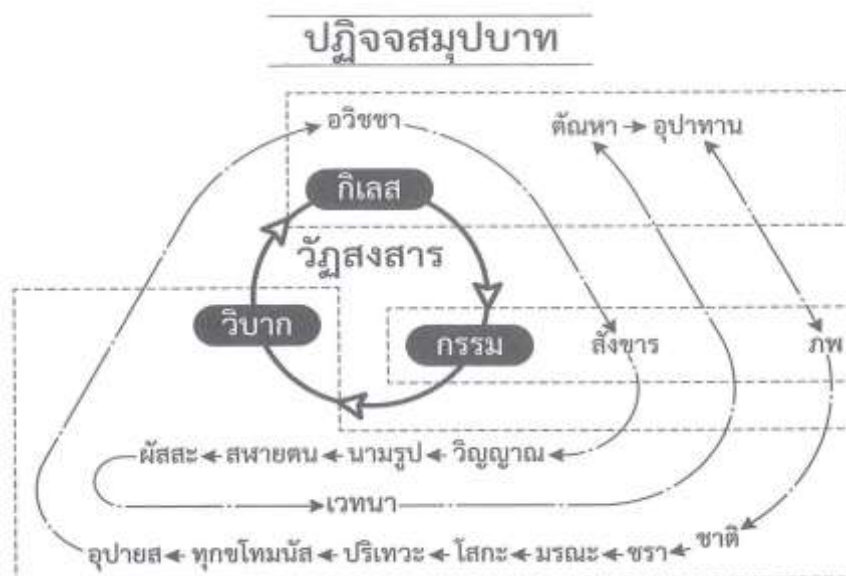
UNSATISFACTION, SUFFERING, PAIN

คำว่าทุกข์ ในอริยสัจจ์ ไม่ใช่หมายถึง ทุกข์ ในภาษาไทยอย่างที่เข้าใจกันอย่างเดียว ยังหมายถึง สภาวะที่ทนอยู่ในสภาพเดิมได้ยาก สภาพที่บีบคั้น

2. สมุทัย (SAMUDAYA)

THE ORIGIN OR ARISING OF DUKKHA

พิจารณาจาก ปฏิจจสมุปบาท (CAUSE OF SUFFERING)

เหตุแห่งทุกข์ (หรือทุกข์วิบาก) คือ กิเลส หรือ อวิชชา

3. นิโรธ ความดับทุกข์ คือ นิพพาน

(EXTINCTION OF SUFFERING)

คือ การตัดกิเลส ได้แก่ การกำจัดกิเลส ด้วยอำนาจการดำเนินการตามมรรค 8 จนได้บรรลุมรรคนั้นๆ

4. มรรค

(THE NOBLE EIGHTFOLD PATHS)

ธรรมอันฆ่าเสียซึ่งกิเลส หรือทำสังโยชน์⁴ ทั้งสิบให้สิ้นไป

ทางที่จะนำไปสู่ความพ้นทุกข์ ประกอบด้วย

1. สัมมาทิฐิ	ความเห็นชอบ	(RIGHT VIEW)
2. สัมมาสังกัปปะ	ความดำริชอบ	(RIGHT INTENTION)
3. สัมมาวาจา	การเจรจาชอบ	(RIGHT SPEECH)
4. สัมมากัมมัฏฐะ	การกระทำชอบ	(RIGHT ACTION)
5. สัมมาอาชีวะ	การเลี้ยงชีพชอบ	(RIGHT LIVEIHOOD)
6. สัมมาวายามะ	ความพยายามชอบ	(RIGHT EFFORT)
7. สัมมาสติ	ความระลึกรู้ชอบ	(RIGHT MINDFULNESS)
8. สัมมาสมาธิ	ความตั้งมั่นชอบ	(RIGHT CONCENTRATION)

บทสวดพิชิตมาร ปัญจะมาระ ชิโน นาโถ

ปัญจะมาระ ชิโน นาโถ ปัตโต สัมโพธิมุตตะมัง
จะตุสัจจัง ปะกาเสติ ธัมมะจักกััง ปะวัตตะยิ
เอเตนะ สัจจะวัชเชนะ โหตุ เม ชะยะมังคะลัง

มาร¹ 5 (สิ่งทีฆาบุคคไลให้ตายจากคุณความดี)

THE EVIL ONE, THE TEMPER, THE DESTROYER

1. กิเลสมาร (The MARA of Defilement)
2. ขันธ²มาร (The MARA of Aggregates)
3. อภิสังขาร³มาร (The MARA of Karma Formations)
4. เทวปุตตมาร (The MARA of Deity)
5. มัจจุมาร (The MARA of Death)

หลังจากสมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าทรงพิชิตมารทั้ง 5 แล้ว

ก็ได้ทรงตรัสรู้อรินัย 4

หมายเหตุ

- มาร** คือ สิ่งที่มาบุคคลให้ตายจากคุณความดี หรือจากผลที่หมายอันประเสริฐ หรือสิ่งที่สร้างผลคุณความดีหรือต้องการที่กำจัดหรือขัดขวางบุคคลมิให้บรรลุผลสำเร็จอันดีงาม
 - กิเลสมาร คือ ความรัก โลก โภคะ หลง ความชั่วในใจ
 - ขันธมาร คือ มารที่ทาลายธาตุขันธ์ ทำให้เจ็บ ป่วย พิการ ทำให้หมดโอกาสที่จะทำความดี
 - อกิสังขารมาร คือ ความคิด อารมณ์ เป็นตัวปรุงแต่งกรรม ขัดขวางไม่ให้หลุดพ้นจากทุกข์ในสังสารวัฏเวียนว่ายตายเกิดอยู่ใน 31 ภูมิ
 - มัจจุมาร คือ ความตายทำให้หมดโอกาสที่จะทำความดี
 - เทวบุตรมาร คือ เทวดาที่ชั่วร้าย ผู้มีฤทธิ์ มีอำนาจในการคลจิตจิตใจขัดขวางมิให้ทำความดี
- ขันธ 5** กองแห่งรูปธรรมและนามธรรม 5 หมวด ที่ประกอบเข้าเป็นหน่วยรวมซึ่งบัญญัติเรียกว่า สัตว์ บุคคล ตัวตน เขาเรา เป็นต้น ส่วนประกอบ 5 อย่างรวมเข้าเป็นชีวิต (Five Groups of Existence, Five Aggregates)
 - รูปขันธ กองรูป ส่วนที่เป็นรูป (Corporeality)
 - เวทนาขันธ กองเวทนา ส่วนที่เป็นการเสพอารมณ์ ความรู้สึก สุข ทุกข์ หรือเฉยๆ (Feeling Sensation)
 - สัญญาขันธ กองสัญญา ส่วนที่เป็นการจำสิ่งที่ได้รับ ส่วนที่เป็นการกำหนดหมายความกำหนดหมายรู้ในอารมณ์ 6 เช่น ขาว เขียว ดำ แดง เป็นต้น (Perception)
 - สังขารขันธ⁵ กองสังขาร ธรรมที่ถูกปรุงแต่งได้แก่จิต เจตสิก ด้วยรูปที่ปรุงแต่งจิตให้ดีหรือชั่ว หรือเป็นกลางๆ คุณสมบัติต่างๆ ของจิต มีเจตนาเป็นตัวนำที่ปรุงแต่งคุณภาพของจิตให้เป็นกุศล อกุศล อัพยากฤต (Mental formation, Volitional Activities) ภายสังขาร-เจตนาทางกาย / วิสังขาร-เจตนาทางวาจา / มโนสังขาร-เจตนาทางใจ
 - วิญญาณขันธ กองวิญญาณ ส่วนที่เป็นความรู้แจ้งอารมณ์ ความรู้อารมณ์ทางอายตนะทั้ง 6 มีการเห็น การได้ยิน เป็นต้น ได้แก่ วิญญาณ 6 (Consciousness)
ขันธ 5 ย่อเป็น 2 คือ นาม และ รูปขันธ
- อกิสังขาร 3** คือ ความคิด อารมณ์ ตัวปรุงแต่งแห่งกรรม ได้แก่
 - ปุण्याกิสังขาร สภาวะที่ปรุงแต่งกรรมฝ่ายดี (บุญ)
 - อปุण्याกิสังขาร สภาวะที่ปรุงแต่งกรรมฝ่ายชั่ว (บาป)
 - อานัญชากิสังขาร สภาวะที่ปรุงแต่งกพอันมั่นคงไม่หวั่นไหว
- สังโยชน์ (Fetter)** คือ กิเลสที่ผูกมัดใจสัตว์ ธรรมที่มัดใจสัตว์ไว้กับทุกข์ หรือกิเลสเครื่องร้อยรัดจิตใจให้อมวิญญูะ มี 10 อย่าง คือ
 - ❖ โอรัมภาคิยสังโยชน์ สังโยชน์เบื้องต้น 5 ได้แก่
 - สักกายทิฏฐิ มีความเห็นว่าขันธ 5 คือตัวตน
 - วิจิกิจฉา มีความสงสัยลังเลในคุณของพระรัตนตรัย คือ พระพุทธ พระธรรม พระสงฆ์
 - สีลัพพตปรามาส มีความยึดมั่นถือมั่นอยู่ในสิ่งศักดิ์สิทธิ์ หรือ ศีลพรตภายนอกพระพุทธศาสนา หรือมีความยึดมั่นในข้อปฏิบัติที่ผิดในความมุ่งหมายของพระพุทธศาสนา
 - กามราคะ มีความพอใจในกามคุณ
 - พยาบาท มีความผูก โภคะ
 - ❖ อุทธัมภาคิยสังโยชน์ สังโยชน์เบื้องสูง 5 ได้แก่
 - รูปราคะ มีความพอใจในรูปสัญญา
 - อรูปราคะ มีความพอใจในรูปสัญญา
 - มานะ มีความถือตัวตน ความยึดมั่นถือมั่นในตัวตน ความรู้สึกสำคัญตัวเองว่าดีกว่า เสมอกับ
 - อุทธัจจะ มีความฟุ้งซ่าน
 - อวิชชา มีความไม่รู้หรือสงสัย 4

พระโศภนบัณฑิต ผู้ทำสังโยชน์ทั้ง 3 ข้อ ให้สิ้นไปได้ คือ สักกายทิฏฐิ วิจิกิจฉา และสีลัพพตปรามาส
พระสกทาคามี ผู้ทำสังโยชน์ทั้ง 3 ข้อ ให้สิ้นไปได้ และมีราคะ โทสะ โมหะ เบาบางลง
พระอนาคามี ผู้ทำสังโยชน์เบื้องต้น 5 ข้อ ให้สิ้นไปได้
พระอรหันต์ ผู้ทำสังโยชน์เบื้องต้น และเบื้องสูง ทั้ง 10 ข้อ ให้สิ้นไปได้

5. สังขาร (Body and Mental Formations, together with Volitional Formations and Volitional Activities) แปลว่า ร่างกาย ตัวตน สิ่งประกอบและปรุงแต่งขึ้นเป็นร่างกายและจิตใจรวมกัน สังขารยังหมายถึง “การปรุงแต่ง หรือ “สิ่งที่ถูกปรุงแต่ง” เครื่องปรุง เครื่องประกอบ เครื่องแต่ง ส่วนทั้งหลายของร่างกาย จิตใจ ชีวิต วิญญาณ ทั้งหมด สิ่งปัจจัยปรุงแต่งขึ้น (การปรุงแต่งก็คือสิ่งที่หัวสมองของเราคิด ยิ่งเราเป็นพวกคิดมาก การปรุงแต่งก็จะยิ่งมากเป็นเงาตามตัว และสิ่งที่อยู่ในหัว ก็จะแสดงออกมาทางวาจาและการกระทำจนเกิดเป็นกรรม และเพราะจิตของเรามีการปรุงแต่งไม่สิ้นสุด เราจึงก่อกรรมไม่สิ้นสุด ส่งผลให้เรากลับมาเกิดใหม่ไม่สิ้นสุด) ในไตรลักษณ์ สังขาร คือ ธรรมที่ถูกปรุงแต่งได้แก่จิตเจตสิก และรูปทั้งหมด

[ในปฏิขสมุปบาท สังขาร 3 คือ

1. กายสังขาร เจตนาทางกาย
2. วจีสังขาร เจตนาทางวาจา
3. มโนสังขาร เจตนาทางใจ]

สังขารมีคุณลักษณะ 3 อย่าง เรียกว่า ไตรลักษณ์ ดังนี้

1. อนิจจา

ไม่เที่ยง

2. ทุกขัง

ล้วนเป็นทุกข์ คือเป็นไปตามหลักทุกขตา

ไม่สามารถทนทานอยู่ในสภาพเดิมได้

ย่อมเสื่อมโทรมไป เพราะถูกอนิจจาบีบคั้น

3. อนัตตา

ไม่มีตัวตนที่แท้จริง ไม่สามารถเป็นไปในอำนาจได้

ตรงข้ามกับ สังขาร คือ วิสังขาร

วิสังขาร คือ พระนิพพาน เป็นของเที่ยง ทำให้เกิด นิจจา สุขัง อนัตตา (ธรรม)